

Men derudover synes vi altså, at det er fundamentalt forkert, at børn af indsatte, som har en dom, er bedre stillet, har stærkere rettigheder, end børn af indsatte, hvis forældre er varetægtsfængslet. Det er igen et helt principielt spørgsmål: Synes man, det er ret og rimeligt, eller synes man det ikke?.

Vi synes altså ikke, det er rimeligt, både fordi varetægtsfængslingen jo altid kommer før den egentlige domsafsoning, og fordi der her er tale om en situation, hvor de forældre jo altså ikke er dømt. Det er klart, at der er hensyn til efterforskningen, men børn er børn, og de børn lider jo lige stor skade, uanset om deres forældre er mistænkt for noget, som gør, at man har haft behov for at varetægtsfængsle dem, eller ej.

Kl. 11:39

Så siger ministeren, at han er enig i intentionen, men spørgsmålet er jo, om det er nok. Jeg oplever i hvert fald ikke, at regeringen har en tilstrækkelig anerkendelse af, at der her ikke bare er behov for at gøre noget mere, men at der også er god ræson i at gøre noget mere, fordi det vil have et rigtigt kriminalpræventivt sigte. Jeg synes desværre, at det er en tendens, der går igen i den førte retspolitik, at det kriminalpræventive sigte er anden-, tredje- eller fjerdeprioritet.

Jeg er så til gengæld glad for, at beslutningsforslaget her har givet anledning til, at man i Kriminalforsorgen overvejer at ændre reglerne omkring varetægtsfængsling, så de afspejler den praksis, man muligvis har for, at varetægtsfængslede rent faktisk får besøg af deres børn. Det synes jeg vil være udmærket, og det vil vi se frem til at forfølge nærmere i udvalget. Måske kunne vi også blive enige om, selv om Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ikke mener, at der er noget, der skal ændres, at det måske alligevel kunne være udmærket i udvalget at holde lidt øje med, at det også sker. Og vi kunne måske være enige om i fællesskab at bede om at få de her nye regler bragt på plads i indeværende folketingsår. Der er i hvert fald absolut intet i vejen for, at reglerne afspejler praksis, bestemt ikke, og det synes vi sådan set kun bringer orden i en eventuel uorden.

Så var der flere, der kritiserede forslaget ved at spørge: Er det regler for reglernes skyld? Er det mistillid? Nej, det her er et led i en udmøntning af Det Radikale Venstres sociale 2015-plan, og den plan sigter altså, når det kommer til de kriminelle, mod at halvere tilbagefaldet til kriminalitet, sikre, at der bliver gjort en massiv indsats for de indsatte, mens de er i fængslerne,

herunder med særlig fokus på uddannelse, og sikre, at når man kommer ud, kommer man tilbage og bliver bidragende samfundsborger med et arbejde og ikke tilbage i den kriminelle løbebane. Der har vi også, som flere ordførere har været inde på, klar evidens for, at en kontakt til familien, en stærk kontakt til familien, bidrager positivt i den retning.

Derfor er det her altså ikke noget, vi har sidet og drømt, men noget, vi har udarbejdet sammen med repræsentanter for relevante personalegrupper, sammen med eksperter på området, for at svare på: Hvordan kommer vi den situation nærmere? Der er det her så det første af en række forslag. Det er altså ikke udtryk for mistillid, men derimod udtryk for, at vi tager de bekymringer, der er på tværs af alle de personalegrupper, der har med den her problemstilling at gøre, alvorligt, og at vi prøver at forfølge det i Folketinget. Vi ville ønske, at den lejr, som udgøres af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, som synes, at tingenes tilstand er fin og ikke har konkrete forslag til, hvad der skal gøres, ville lade sig overbevise, om ikke af oppositionen så i hvert fald af sagkundskaben og de relevante personalegrupper på området.

For der er åbenbart to lejre i Folketinget. Der er dem, som vil styrke indsatsen. Jeg er meget glad for også Socialdemokraternes forslag om at styrke indsatsen for børnene uden for besøgsregiet, og vi er selv meget optaget af den situation, der opstår, lige når den ene forælder bliver varetægtsfængslet måske efter en ransagning og en meget dramatisk episode. Det er klart, at det kræver noget andet end Kriminalforsorgen, som ikke er inde i billedet der. Det er i særlig grad en indsats i det kommunale regi og måske igennem selvhjælpsgrupper og frivillige foreninger, der kan bidrage.

Vi er også glade for og enige med SF i tilgangen til forslaget og ikke mindst også Enhedslisten. Det ser altså desværre ud til, at der er et meget stort mindretal i Folketinget, som synes, at nu skal vi tage fat på principperne for det her, mens regeringen og Dansk Folkeparti vil lade stå til. Det er særlig uheldigt i forhold til Dansk Folkeparti, som jo udadtil har signaleret, at man er meget optaget af den her problemstilling og gerne vil bidrage, men som indadtil tilsyneladende ikke tager det så alvorligt, når vi står her i Folketingssalen.

Men det er jo vigtigt, når vi har haft en sådan debat, også at kigge fremad, og jeg opfattede ministerens indlæg sådan, at man anerkendte be-